ἐστὶν, ἐν ὅσα ἀσύμβατα ἀλλήλοις, ἐν μιᾷ μονὰς μεμέτρηται,
ἐστὶν, ἐν ἀσύμβατον ἀριθὸν μονὰς οὐκ ἐμμετρεῖται ἐστιν.
Ἔστω ἀσύμβατοι ἀριθμοὶ δύο οἱ Α, Β· λέγω ὅτι
ὁποτέρου ἂν πολλαπλασιασθέντος ἑαυτὸν ποιῇ τινα,
τὸν γενόμενον οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἑτέρου μετρεῖσθαι
ἀριθμῷ κατὰ τοὺς ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὁρισθέντας. εἰ γὰρ
δυνατόν, ὁ Α τὸν ἐν τὸν Β μετρείτω κατὰ τὸν Γ·
ὁ δὲ Α τὸν ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιείτω·
ὁ ἄρα Γ τὸν Δ μετρεῖ κατὰ τὸν Α. μετρείτω
αὐτὸν κατὰ τὸν Ε· ὁ ἄρα Ε τὸν Γ μετρεῖ κατὰ τὸν
Α. καὶ ὁ Α ἑαυτὸν μετρεῖ κατὰ τὴν μονάδα· ἡ ἄρα
μονὰς τὸν Α μετρεῖ κατὰ τὸν Ε· ἐστὶν ἄρα ἡ μονὰς
τὸν Ε ἀριθμὸν ἴσον πολλαπλασιάσασα ἑαυτὸν
ποιεῖν τὸν Α· ὁ ἄρα Ε τὸν Α μετρεῖ κατὰ τὸν
ἑαυτοῦ ἀριθμόν· ἐστὶν ἄρα ὁ Ε τὸν Α ἀριθμὸν
ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας ποιεῖν τὸν Α· ὁ ἄρα Ε
τὸν Α μετρεῖ κατὰ τὸν Α· ἐστὶν ἄρα ὁ Α τὸν Ε
ἀριθμὸν ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας ποιεῖν τὸν Α·
ὁ ἄρα Α τὸν Ε μετρεῖ κατὰ τὸν Α· ἐστὶν ἄρα ὁ Α
τὸν Ε ἀριθμὸν ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας ποιεῖν τὸν
Α·